

РЕШЕНИЕ

№ 116

гр. София, 09.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 09.12.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов

Димитрина Петрова

при участието на секретаря Илияна Янева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **8756** по описа за **2022** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

С касационна жалба от юрисконсулт – пълномощник на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ се оспорва Решение № 37980/25.05.2022 г. на Софийския районен съд, НО, 131^{-вн} състав, постановено по НАХД № 3713/2021 г., с което е отменено **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ** № НП-18/23.02.2021 г., издадено от касатора. С постановлението, на основание чл. 229, ал. 1 от Закона за здравето на доктор М. Д. С. – офталмолог в Медицински център по офталмология А. и Ко“ е наложено административно наказание „глоба“, в размер на 100 лв., за извършено нарушение на чл. 86, ал. 1, т. 3, вр. чл. 81, ал. 2, т. 1 с.з.

В съдебно заседание касаторът е представляван от юрисконсулт, който: поддържа жалбата; желае юрисконсултско възнаграждение. С касационната жалба са представени доказателства за компетентност на актосъставителя.

Ответникът, посредством адвокат оспорва касационната жалба и представя писмена защита. Претендира разноски, на основание чл. 38, ал. 1, т. 3 от Закона за адвокатурата.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за правилност и законосъобразност на въззивното съдебно решение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, V^{ти} касационен състав, след като анализира наличните в делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211. ал. 1 АПК, вр. чл.

63в ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима.

Касационният съд е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението (чл. 218, ал. 1 АПК), но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени с касационната жалба и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания, но преценява въззивното решение като неправилно.

Доктор М. Д. С. е санкционирана за това, че след извършен на 04.02.2020 г. преглед на пациента Г. В. Б. издала рецепта за изработване на очила, в която е разменила стойностите на Ах на двете очи, като на ляво око разликата била 20 гр., а на дясното – 15 [населено място] деяние е квалифицирано от наказващия административен орган като нарушение по чл. 86, ал. 1, т. 3 („като пациент всеки има право на качествена здравна помощ“), вр. чл. 81, ал. 2, т. 1 (принципа за качество на медицинската помощ) от Закона за здравето. С други думи, административнонаказателното обвинение е за предоставена некачествена медицинска услуга. Обстоятелството, че издадената от Доктор М. Д. С. рецепта за очила е с погрешни стойности, наказващият административен орган е приел за доказано, чрез сравняване на показания, установени след последващо извършени прегледи в същата клиника, съответно от доктор И. Б. и от управителя – доктор А. А.. Съставът на районния съд е отменил НП № НП-18/23.02.2021 г., с мотиви, че: съставителят на АУАН е бил некомпетентен орган; административнонаказателното обвинение не е доказано, понеже липсват съответни специалисти, които да поема ангажимент за изготвяне на експертиза.

Въззивното съдебно решение е неправилно.

Глобата е наложена въз основа санкционната разпоредба на чл. 229, ал. 1 ЗЗ. Според чл. 235 от същия закон „нарушенията по чл. 229 се установяват с актове, съставени от държавни здравни инспектори или от длъжностни лица, определени от директора на регионалната здравна инспекция или от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“. Процесният АУАН от 22.02.2021 г. е съставен от служител в ИА „Медицински надзор“, на длъжност „главен инспектор“ - Г. Венецкова Б., следователно съставителят е „длъжностно лице, определено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“. Касаторът е представил Заповед № РД01-153/06.11.2020 г. на изпълнителния директор, с която на основание чл. 37, ал. 1, б. „б“ ЗАНН, вр. чл. 4, ал. 1 от Наредба № 1/26.03.2019 г. „за условията и реда за извършване на проверки от Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ е определил списък на длъжностните лица, сред които, в Приложение № 1 е и името на Г. Венецкова Б.. С оглед на това, неправилен е изводът на въззивния съд за материална некомпетентност на Г. Венецкова Б..

Неправилно е прието също, че административнонаказателното обвинение не е доказано. Наистина се касае за въпрос, отговорът на който изисква по принцип специални знания. От подробно описаните в НП факти и обстоятелства, вкл. с посочване конкретни стойности, отразени в различните рецепти (тази от 2015 г. и тази от доктор И. Б.), касаещи състоянието на зрението на пациента обаче, може да бъде направено елементарно сравняване. Това сравняване показва, че стойностите,

отразени след последващия преглед от доктор И. Б. се различават от тези, описани от доктор М. Д. С. и от стойностите, отразени в рецепта от 2015 г. Доктор М. Д. С. е разменила стойностите на Ах на двете очи, като на ляво око разликата била 20 гр., а на дясното – 15 [населено място] е се за грешка, която е довела до оказване на некачествена здравна помощ. Административнонаказателното обвинение е установено и доказано, въз основа на описаните писмени доказателства. Като е приел обратното, съставът на районния съд е постановил неправилно решение, което подлежи на отмяна.

Уважаването на касационната жалба обуславя основателност на искането на касатора за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което Съдът, на основание чл. 63д, ал. 4, вр. ал. 1 ЗАНН, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ определя в размер на 80 лева.

Водим от изложените мотиви и на основание чл. 222, ал. 1, вр. чл. 221, ал. 2, предл.

второ АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София - град, V-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 37980/25.05.2022 г. на Софийския районен съд, НО, 131^{-ви} състав, по НАХД № 3713/2021 г. и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА издаденото от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ № НП-18/23.02.2021 г.

ОСЪЖДА М. Д. С. – ЕГН: [ЕГН] да заплати на Изпълнителна агенция „Медицински надзор“ юрисконсултско възнаграждение, в размер на 80 лв. (осемдесет лева).

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: